

Matejcsok Fanni – A „majdnem baleset”

Egy gyönyörű vidék található nem messze a nagyvárosok zajától. Ezen a környéken a dombok és jegenyesorok között egy picinyke kis halastó fekszik.

A tavat minden percben megvilágító Napot most három, csúnya, szürke gomolyfelhő takarja el, mivel nemrég még vihar tombolt e tájon. A zivatar hatalmas pocsolyákat és sáros utakat hagyott maga után. A tóhoz vezető kis ösvényen kerékpáryom van belemélyedve a sárba. A hűvös idővel nem is törődve egy fiatal asszony biciklin vidáman, dudorászva gurul le az egyik dombról, s így új kerékpáryomokat hagy a még érintetlen földben. A hölgy a hideg idő ellenére milflórmintás blúzt és szoknyát visel, ami a szélben lobogva csapkodja kétkerekűje csomagtartóját. A tó mellett lévő kis gátórházból egy férfi az ablakon kihajolva figyel, hogy a nő milyen bátran teker a csúszós úton. Úgy gondolta, hogy inkább szól neki, így hát elkiáltotta magát.

- Hölgyem, vigyázzon! El fog esni!

A nő az előbbinél hangosabban visszakiáltott.

- Ne féltsen engem, uram! Tudok magamra vigyázni!

Eközben a férfi észrevette, hogy az út közepén, a hölgy előtt egy pár szandál hever, így még hangosabban felkiáltott.

- Asszonyom, vigyázzon, ott van két lábbeli! - mutatott a nő elé.

A férfi olyan beleéléssel kurjantott, hogy még a pár napos amalgámtömés is kiesett a fogából. A hölgy még éppen időben ki tudta kerülni a szandálokat. Az egymás számára két idegen ember a mai napig sokszor visszagondol a „majdnem balesetre”, és eltöpreng azon, hogy vajon hogyan kerülhetett oda a két cipő.

A nő megköszönte a figyelmeztetést. A férfi nyugodt szívvel csukta be az ablakot, és miután a hölgy is eltekert női kerékpárján, már csak a csönd maradt hátra a dombos tájon.